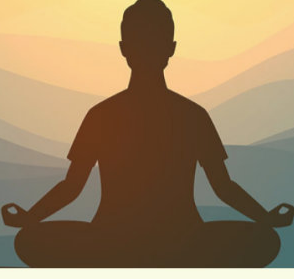

ಮಾನವ ಜೀವನದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು, 'ಈ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಏನು?', 'ನಾವು ಏಕೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?', 'ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಇದೆಯೇ?'-ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಅದರ ಪಾಡಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಎಲೆಗಳು, ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳು ಸಾಗಿದಂತೆ. ಜೀವನದ ಮೂಲಭೂತ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕುವವರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ. ಆದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಜನರು ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದರು; ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದು, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ತರ ಘಟ್ಟ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಚಿಂತನೆಯ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಾಠ-ಪಠ್ಯಗಳಿಂದಾಚೆಗೆ ಚಿಂತನೆ, ತರ್ಕ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ಚಟುವಟಿಕೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿಂತ ನೀರಾಗದು, ಅತ್ಯಂತ ರೋಚಕವೂ ಫಲಪ್ರದವೂ ಆಗುವುದು.

ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಚಿಂತಿಸುವುದರಿಂದ, ಅದರ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಏನು? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಗಬೇಕು? - ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಯೋಚಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಯಾರೋ ರೂಪಿಸುವ ಬದಲು, ನಾವೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕನಸನ್ನು ನನಸಾಗಿಸುವುದು ಕೂಡ ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆತ್ತವರು ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಈ ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು.

ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಮಾನವ : ಇತಿಹಾಸ

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಜಲಚರವೇ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿದ್ದರಿಂದಲೋ, ನಾವು ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಸರ ನಮಗೆ ಹೀಗೆ

ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾವೊಬ್ಬರೇ ಬದುಕು ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. 'ನಮ್ಮ ಬದುಕು', 'ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ', 'ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ', - ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವಿಗಳಿವೆ, ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವರ್ಗಗಳಿವೆ; ಅವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂತೆಯೇ ಬದುಕು ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನಾವು ಮರೆತಂತಿದೆ. ಪರಿಸರ ಹಾನಿ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಸಮತೋಲನ - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಈ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳೇ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ನೋಡುವಾಗ, ಮಾನವನ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೀರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಪರಿಸರದ ನಡುವೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳ ನಡುವೆ ಅವನು ಒಂದಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಜೀವನ, ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಮೂಡಿತೋ! ಮಾನಸಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲದ, ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಮಾನವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಮಾನವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಭಾವನೆ, ತನ್ನತನದ ಭಾವನೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕವಾಯಿತು ಎನ್ನಲಾಗದು. ಸುತ್ತಣ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ, ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಕುತೂಹಲವಿತ್ತು; ಅವುಗಳ ಒಡನಾಟವೂ ಇತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಅವನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾನವನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ? ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ, ಕೃಷಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆದಿದೆ, ನಿಜ. ಅದರಾಚೆಗೆ, ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೂಡ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿ-ಜಲಚರಗಳ ಜೀವನ ವಿಧಾನ, ನಡವಳಿಕೆ,